

Den Norske Arbeidsforbund 1939

Sandpapir

FABRIK

MERKE

1

FLINT

MALERVARER

LINOLJE — ZINKHVIDT
TITANHVIDT — LAKKER
PRIMA SVENSK TJÆRE
KOBBERSTOFF, BLAKKFERNIS

Billigst hos

E. LUNDS MASKINFORRETNING A.S

ETABL. 1879 — C. SUNDTSGT. 26 — TELEGRAFADR.: „EILERT“ — TELEFONER 10587, 12429, 10075

Godt verktøi er halve arbeidet

Bruk våre MESTERPENSLER av ren Sibirisk børst, og våre Negropensler av ren Kinesisk børst. — Det beste som kan skaffes.

CHRIST. ENGBRETSSEN & SØN

SPECIALFORRETNING FOR MALERE
PILESTRÆDET 27 — ALFHEIM — OSLO

THV. CHRISTENSEN

FARVEHANDEL

**ALLE MALERVARER
til konkurrerende priser.**

Inndalsveien 1 b

KRONSTAD

Telefon 98865

ønskes Dem av

A/s Den Kemiske Fabrik Norden

Oslo

Aktiebolaget **Kritbruksbolaget i Malmö**

En lur maler

forstår meningen med den gamle sannhet:
„Den som kjøper billig, kjøper som regel
for dyrt“. Derfor velger han den beste
lim som blir billigst i bruk, nemlig:

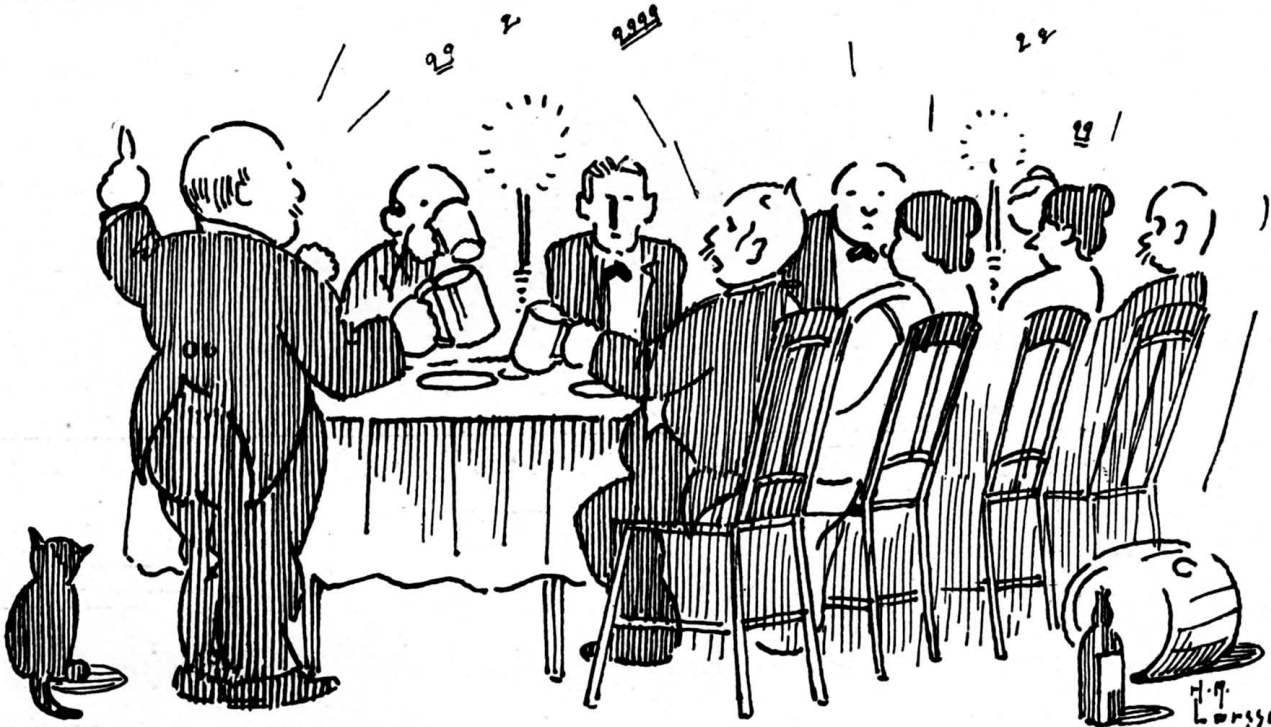
**Kongshavn lim i plater - Krystaller eller
„Elefant“ vannfast koldlim - den norske
malerlim.**

Vi ønsker malerne
Et godt nyttår!

Kongshavn Lim- & Mineralnæringsfabrik
Hans B. Fasmer *Bergen*

VELKOMMEN!

Sleng så kost og pensel, pøs.

Mel.: „Op i Fjeldveien der stod“.

Her i gamle Bergens by
har vi malere hatt ry,
for å kunne sønge, ja og gjerne plystre.
Det vil vise sig ikveld
om vi har det samme hell
med gudinnene at ei de blir for dystre.

Konkurranse har vi nok,
ja ja ok ok ok ok ok,
pass på henne du iaften dig har kåret.
Mangen malermann så lur
skulde settes fast i bur,
kanskje blir di bedre i det nye året.

Og for henne som især
ligger våre hjerter nær,
hun som steller hjem og barn, ja også meister.
Hun skal leve, høit hurra,
påskjønn henne blir hun gla',
mink forbruk på alt som heter strømpelleister.

Et godt nyttår ønskes vil,
med røkekjøtt og dram dertil,
malermeistrene di er jo aldri kresen.
Det kan gå oss op og ner,
nogen lite, somme mer,
men for allting ikke nokke krøll på nesen.

Våres æresmedlem ja,
han skal ha sig tre hurra,
han var for oss jo et lysende eksempel.
Må han få en sollys kveld,
hvad han trenger jo så vel,
og vi andre kunne få det samme stempel.

Sleng så kost og pensel, pøs,
ta om livet din småtøs,
og tred dansen til musikkens glade toner.
Om du hjemad går litt sent,
med madammen gå nu pent.
Husk at samholdet i ekteskap forsoner.

Loffen.

GODT NYTTÅR!

Vår hjerteligste takk for året som gikk.
Det betydelig økede salg av vår zinkhvitt
i 1938 viser at malerne foretrekker
NORSK GJERSØE ZINKHVITT
Det brukes mere av den her i landet
enn av noget annet zinkhvittmerke.

Prøv

NORSK GJERSØE ZINKHVITT
nu og legg merke til den enestående gode
dekkraft og den rene hvite farvetone.

Leveres i fat på 100 og 50 kilo, og i so-
lide papirsekker på 50 og 25 kilo netto.

100 % NORSK KAPITAL OG ARBEIDE.

**DEN NORSKE ZINKHVIDTFABRIK
MARIUS GJERSØE**

BRYN

ETABLERT 1891

OSLO

Godt nyttår ønskes våre lesere landet rundt!

„Sandpapir nr. 1“

foreligger hermed i 19. årgang, gjenspeilende lys og skygge i bergensk håndverkerliv.

Det skjer ved megen lettferdig tale, med humor og satire i passende blanding. Iblant våger vi oss ut på glattisen, men det kan ikke være så farlig nu da Bergen har fått egen skøiteklubb med eksperter i vannpantomine.

Vi vil allerede nu minne om at neste år har »Sandpapir« 20-årsjubileum, samtidig som håndverkernes nye bygg innvies og Polarutstillingen reises. Det er begivenheter som vil bli aktuelle også for »Sandpapir«.

Vi takker våre medarbeidere og ikke minst våre annonsører, idet vi minner våre lesere om å støtte norsk arbeidsliv ved å bruke norske varer.

Generalforsamlingen

var denne gang viet freden. Ikke så å forstå at alle satt tause i hallen og nøt Olaffen sin fredspipe og lot verden og sakene gå sin gang. Nei, snarere tvert om. De forskjellige meninger krysset klinge så det var en lyst, og de forskjellige saker fikk den behandling de hver etter sin art hadde krav på. Men når freden — dette alle tiders største ord — er nevnt, så har det sin grunn i at medlemmene for en gangs skyld ikke gav uttrykk for annen interesse enn sakene. Og de var mange, som sig hør og bør på en generalforsamling. Halfdan satte et avgjørende punktum for beretningen som var holdt i prosastil, og leste den med den høitid som respekten for grunnverdien gir. — Kassa-Lars fremla regnskapene og tok til inntekt alle bekymringer om de fordringer som stod ute og frøs og ikke vilde inn nu midtvinters. — Arbeidskomiteen for det stigende fond, Prøvenevnden og alle andre nevnder og komiteer som hadde beretningsplikt gav i tur og orden disse til alle medlemmers tilsyneladende tilfredshet. Det skal dog bemerkes at Olaffen sin store fredspipe til stadighet var under høitrykk.

Ved valgene fikk pipen ikke noen annen lyd: Styrets innstilling hadde øiensynlig tatt preg av den forestående julestemning og kan vel fremstilles omtrent slik: »Her kommer dine arme små, de kan til nød igjen gå på.« Medlemmene oppfattet saken i samme ånd, idet de utbrøt momentant: Vi klapper i hendene! Og julestemningen holdt sig under alle valg, forbi eventuelt og over til det festlige bord med alle sine herligheter. Og

bordtalene kom, mange og velmente, alt eftersom situasjonen formulerte trangen. — Et intermeso av varig betydning var »Dameforeningen«s loddsalg ved bordet, som innbragte et lite pent beløp til »Det stigende Fond«. Dette smukke resultat fikk Trygve til å fremføre en hymne til landet vårt, assistert av samtlige bidragsydere. Et bedårende øieblikk. Mons vilde ikke si noget, men det han sa var gull verd. Conrad holdt bl. a. tale om tilstrømningen til kirkene for tiden og mente at den var for stor i forhold til prisene. Olaffen holdt innledende foredrag om fredspipens innvirkning på mentaliteten, og bebudet en serie foredrag over samme emne. Nils forlangte stil over situasjonen, overensstemmende med Sundts nybygg, og i stil med dette spanderte han glassene fylt med riktig ekte gammel —? Og det merkelige hendte at man siden holdt sig i stilen. — Henrik på vegne av kirkestilen og tilslutt formann Håkon på fagets vegne som han hyldet i en begeistret tale som vant sterk gjenklang hos de tilstedeværende fagets utøvere. — Lars kasserer, som den hele tid intet vått hadde fått innvendig, fikk som sendt ovenfra en hel liten nedbørsrekord utvortes og fikk således sanne det gamle ord at skal man ha det, så skal man ha det.

Og tiden gikk mot de små timer, mens sannhetskornene tumlet sin lek som et gnistrende fyrverkeri og gjorde timene så altfor — altfor små. Og tilslutt var også de

Ute.

„Vi kan“ - uten tvil. -

Oslo-utstillingen blev åpnet i kulde og regn.

For å opnå en forsoning med værgudene blev fem malermestre fra Bergen tilkalt som eksperter.

Oslo-kollegene måtte erkjenne at de merket bedringen øieblikkelig. Men så hadde jo mange av oss flere års øvelse i å rasjonere det gode vann fra Hansa til nybakte Svenner.

Hadde Hansa vært kjent den gang det kjente bryllup stod i Vi-Kana hadde de sluppet å lage vin av vann eller som i norske bygder av poteter.

For byggehåndverkere bør det da også helst lages av bygg. På Vi-Kan fikk ingen kjenne Hansa til tross for at utstillingens Bergens-direktør er nærmere beslektet med Hansa'en enn nogen av oss andre.

Det var ikke meningen å gjøre så mange sidespring, men det blev flere av disse i Oslo. Selv den gamle seilskute på utstillingen hadde spring, men det var bare utvendig. Innvendig servertes Oslo-kaffe fra Nordmarka og skibsmelk fra kjerne i Oslo.

Vi husker også det reklamearbeide som blev utført da Farrisvassdraget blev avledet for ikke å forurense vannet i Akerselva.

Så gjør vi et sprang — denne gang tilbake — og begynner med malermestrenes landsmøte hvor Aker gjorde sitt første inntog med stor styrke.

La det med en gang være sagt at Aker har ikke noget å gjøre med det gamle ordsprog:

»Ve den som legger aker til aker at han bor ene i landets midte.«

Nei Aker kan tvertom måle sig med Bergen hvad folkemengde av malermestre angår.

Vi fikk også hilse på flere utenlandske mestere, vesentlig av nordisk rase, enn tilfellet var ved landsmøtet i Bergen som ligger nærmere polarfronten, og derfor bedre egner sig for polarutstillingen, tross gjennomgående høi temperatur og tropisk vanntilførsel.

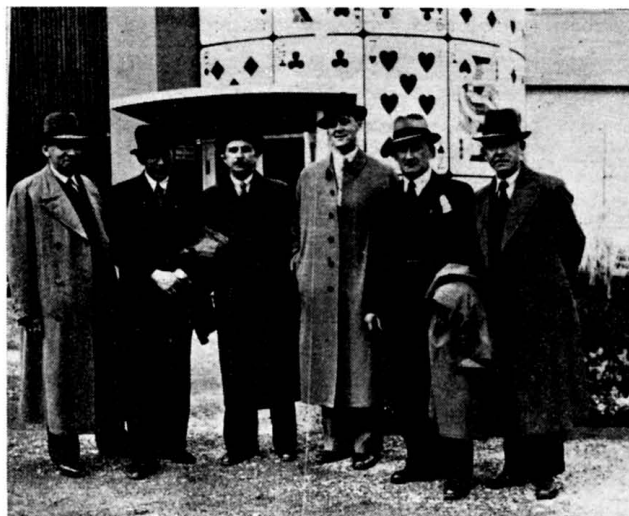
Straks landsmøtet blev åpnet foreslo Ingebrigten formannen til dirigent og var derved sikret varadirigentsstillingen.

Efter forslag fra Bye blev regnskapene ikke oplest i sin helhet og enstemmig godkjent.

Begravelseskassen er en stadig gjenganger, og heller ikke på dette landsmøte blev der utdelt noget bidrag, så det har lange utsikter med å få kassen begravet.

Istedet gikk turen til Lilleborg, hvor vi gjorde studier først og fremst i Linolje uten servering, fordi denne kom senere.

Uten betydning for kvaliteten har vi idag mer opdrift av olje fra maling under vann enn det var tilfelle før i tiden. Ekspertene har ennå ikke uttalt sig om hvorvidt dette skyldes lettere oljesyrer, som under den tid-

ligere benyttede sterke ophetning blev avdestillert eller polymerisert.

Det kan være en oppgave for Lilleborg å tilfredsstille denne vår enfoldige nysgjerrighet.

Serveringen var ikke henlagt til Oljebjerget, men til Ekebjerg, festlig som alltid når Lilleborg er vert. — Sett her ovenfra blev Oslo vakker ved den patina som vårdagens soldis la over byen, og blåmyrsfarenen »Oslofjord« lå allerede med dampen oppe ferdig til sin jomfrureise for å føre Malvin med sin viv tilbake til Puddefjordens hjemlige strender.

Imidlertid gikk teppet op for landsmøtets siste akt, som vesentlig omfattet pressens anvendelse i kampen mot outsiderne.

Saken var fremmet av malerlauget i aker og eng som foreslo valgt en pressekomité. Denne skulde velge en skribent som skulde ha til oppgave å ta destillasjonsprøver og kvalitativanalyse. Dette forslag fikk støtte fra Bergen som et ledd i arbeidet for centralisering av landets arbeidsliv. Samtidig blev det sterkt anbefalt å ta imot Lilleborgs tilbud om å stille sine presser til komiteens disposisjon. Disse presser, som har vist stor evne til å presse den siste olje av kakene som fremstilles i Lilleborgs konditoriavdeling, vil kunne øve et stort trykk på outsiderne. Utbyttet foreslås anvendt i den syntetiske lakkfabrikk malermestrene, efter formannens ønske, setter i gang. Landsmøtet fant at saken var av stor betydning, og det besluttet å la den bli viderebehandlet i en engere krets.

Kalkulasjonsspørsmålet blev også gjenstand for omfattende behandling, da det viste sig at kalkulasjonen ved anbud blev utført efter meget forskjelligartede systemer. Der blev nedsatt et åttemannsutvalg, og som den mest erfarne på området blev Stenfeldt Foss valgt til formann.

For at representantene skulde få tid til å se hvad Oslo kan, blev landsmøtet avslutte om fredagen da dagen var på det høieste efter mellemarisk tid.

1879

Er erfaring.

Se hvad andre sier om
Cedrololjen:

Er ikke dette et bevis for
at også De med trygghet
kan bruke **Cedrololjen?**

Fagfolk sier:

Oslo 20—1—29.

Cedrololje.

Som utførende malermester for Norges Statsbaner, Oslo Distrikt, d. v. s. Østbanestasjonen og Hovedbanen, har jeg såvel for jernbanen som i min private forretning anvendt Cedrololjen fabrikkert av Jacobsens Farveutvalg A.s, med stor fordel. — Jeg har brukt den til alm. gulvoljing, parkettgulver, gamle linoleumsgulver, foruten til almindelige malerarbeider med farver tilsatt. Den tør- rer hård, den tørrer fort, den tørrer klæbefri, er elastisk nok, sprekker ikke og er i det hele tatt uundværlig for arbeide som skal utføres på kort tid.

Tør på foranledning gi den min sikre og veloverveiede anbefaling.

Nils B. Ross (sign.)
Malermester.

Firma Jacobsens Farveutvalg A.s,
H e r.

På foranledning kan vi meddele at vi er særdeles godt fornøiet med »Cedrol« oljen, som blev benyttet da vi strøk vårt verksteds- og garasjegulv høsten 1927.

Den binder cementen utmerket og har stått utmerket mot bensin og olje.

Vi kan gi »Cedrol« oljen vår beste anbefaling.

Med høiaktelse
pr. pr. Cathinco Bang A.s
C. Bang (sign.)

Kristiansand S. 15—9—30.

Til Alna Chem. Fabrikker,
O s l o.

Jeg har i ca. 5 år brukt Deres Cedrol gulvolje og har alltid vært fornøiet med den. Den har alltid tørret klebefritt og hurtig. Jeg har funnet at den er den beste av de gulvoljer jeg hittil har brukt.

Ærbødigst
O. Tronstad (sign.)
Malermester.

Jacobsens Farveutvalg A.s,
O s l o.

Det er mig en glede å meddele Dem, at den i sin tid fra Dem mottatte Cedrololje har vunnet bifall hos dem som har forsøkt den. En maler har endog uttalt at den er bedre enn — — —.

Ærbødigst
Namsos Farvehandel.
T. Fjeldstad (sign.)

Cedrol malerolje fabrikeres av:

ALNA CHEM. FABRIKER, OSLO

Forlang oljen hos Deres farvehandler!

SADOLIN & HOLMBLAD ^{A/S}

Nordens største og eldste Farve- & Lakkfabrikk

Over 100 års erfaring

Grunnlegger: Jacob Holmblad

1736—1806

I 1777 underskrev Jacob Holmblad, grunnleggeren av Sadolin & Holmblads Farvefabrikk, en kontrakt hvori han lovet alltid å levere ekte, prøvevektige og forsvarlige fabrikata. — Denne kontrakt oppfylte Jacob Holmblad i fullt mål.

I 159 år har det vært motto for vårt firma, og i tidens løp er dette inngått i publikums bevissthet. Ved daglig omtale mann og mann imellem har Sadolin & Holmblads farver og lakker fått ry som kvalitetsvarer. Dette ry har bredt sig videre og videre og resultatet er blitt at firmaets farver og lakker kjennes og brukes verden over.

Vår suksess skyldes, at vi stadig har dette gamle motto for øie i forbindelse med den størst mulige anvendelse av teknikk og videnskap.

Kontroll for våre kunders skyld:

Til Sadolin & Holmblads Farve- og Lakkfabrikk er knyttet en rekke moderne videnskapelige laboratorier og prøveverksteder. — På laboratoriene, der er utstyrt med alle moderne kjemiske, elektriske og optiske hjelpemidler, og i prøveverkstedene passerer de ferdige farver uanstelig gjennom en skjærsild av kontrollsystemer, og først når der overalt er sagt god for varen, går den ut fra fabrikk.

Kontrollen er Deres garanti for at enhver dunk eller pakning, der bærer vårt navn, inneholder en fullt pålitelig kvalitetsvare.

Vår representant står alltid til tjeneste med besvarelse av tekniske spørsmål

Representant:

THV. HANSEN — BERGEN — Telefon 17833 — 13571

Vi ilte da for å se malerarbeide av høi kvalitet, men fant bare Einar Dahls bornholmerur i kinesisk lakkteknikk. Påny viste han sig å være en god elev fra Ratje Andersen på Kaien som hadde gullmedalje bl. a. for tre- og marmor-imitasjon på Pariserutstillingen 1900.

Til avveksling leiet vi autobussen med tilhenger-vogner som gikk i rute frem og tilbake på utstillings-terrenget. En flokk gutter fra Rendalen, som var på tur til byen stod nettop der fattigslig med hendene i lommene og så sig rundt. De hadde naturligvis allerede bitre erfaringer for hvor dyrt alt blev når Vi Kan kom til sin rett. Vi spurte om de hadde lyst på en kjøretur. Først forstod de ikke riktig, men da de skjønnte vi mente det, gikk der ikke mange sekunder før toget var stormet.

Av og til gikk vi av toget og frem til lokomotiv-føreren for å forhøre oss om alle motorene gikk og hvor stor farten kunde bli. Joda, vi gikk da for full speed. Vi og Rena-guttene blev de beste venner og det blev en av de beste opplevelser i Oslo å se disse lands-gutter gledestrålende over å være gjester på denne togreisen.

Og togføreren hadde alltid en hilsen og et smil til oss når vi passerte toget de dagene vi blev i Oslo.

Da Ivar skriver om annet liv i landsmøtedagene avsluttes disse linjer. Plasshensyn for andre skribenter som har lovet å sende artikler gjør sig også gjeldende.

En stor del av disse kommer sikkert redaktøren i hende den dag »Sandpapir«et kommer fra trykkeren.

„Vi kan“ - mere -

Landsmøte og fest tok slutt, men jeg minnes bl. a. at redaktør Høstmark, under en lunch i »Håndverkeren«, spurte om jeg kunde skrive fagøkonomiske artikler uten konklusjon. Dette måtte jeg benekte.

Så var skilsmisens time inne. — Malvin drog rundt kysten, Håkon og Ivar over fjellet, Olaf til Hamar, og jeg alene flyttet bare bort på Grand.

Pinsedag morgen kastet jeg min hatt, tok sanger-huen og begynte et nytt liv.

Firti brødre fra Bergenshåndverkeren hadde i nattens stille timer rullet over fjellet for å gjøre sig gjeldende på håndverkersangerstevnet i den »lærftsbeklædde« kongresshallen på »Vi-Kan«.

Det viste sig at nedbøren i Oslo var liten ved ankomsten.

De vannhungrige sangere la derfor beslag på alt som kunde brukes til baderum på Grand, og hjemlig plaskende lyder behersket hotellet de første av pinsedagens timer.

Det var utrolig hvad som etterpå kunde settes tillivs under frokosten på »Cecil«, sangernes lukulliske materialleverandør.

På første dags konsert begynte også vi å optre etter nogen øvelser på hovedrestauranten.

Efter sigende sang vi så godt at det blev kringkastet.

Selv stod vi bare der og så melodien som blev borte i lerretet.

Efterpå spiste vi lunch med sang om middagen, og om kvelden var det middag med fest og sang på Kongen.

Dronningen lå da ganske rolig i nærheten.

Stemning og temperatur gikk hurtig i høiden og vi sang ved og mellem bordene for å la maten bli kall.

En Sørlands-dirigent, som gjerne vilde dirigere oss, ledet »— som ørnen stiger« efter ukjent partitur, således at vi kom over i opposisjonen.

Thorolf Petersen var ikke veltalende, sa han, og hadde vanskelig for å finne uttrykk for sine tanker. Hans tale vakte stormende begeistring.

Harald Amundsen takket i sin tale, stevneledelsen, fra provinsen, idet han dog vilde bemerke at Bergen ikke var nogen provinsby.

Han gjorde stor lykke.

Blandt de mange talere var også Stavanger-sangernes formann, som holdt en lang tale om samholdets betydning. — Han beklaget bare at ingen av hans sangere hadde hatt anledning å delta.

Samtidig med festmiddagen festet sangerdamene på hovedrestauranten, som de dager var fylt av et liv, den ikke oplevet senere i utstillingstiden.

Da midnattstimen var inne listet Bergens-sangerne sig i stille tog bort til damene og tok opstilling utenfor dørene.

Vi stod et øieblikk og lyttet til latteren og begeistringens innenfor. Så intonerte vi vår sang til kvinnen samtidig som dørene blev åpnet.

Overraskelsen var fullstendig. — Avbrudt av taler sang vi et utvalg av våre slagere, og det blev et vellykket intermesso.

Mindre stillferdig blev returen til Kongens haller hvor festen fortsattes.

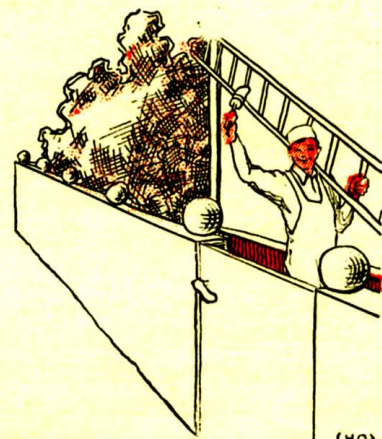
På spaserturen hjemover, da morgenen grydde, traff vi en del damer som også var sent på vei. På spørsmål om vi kunde ta en passiar på veien svarte de bare med det som var blitt et slagord: »Vi kan, men vi vil ikke!« Det var som vi hørte et ekko av utstillingens ånd.

Neste aften, under sangerballet, blev det festlig underholdning, bl. a. av Finn Bratshaug med sine ubetalelig morsomme improvisasjoner, av stratostenoren Bjarne Nilsen, som brøt igjennem lerretstaget i sin flukt mot høidene, og av Nordahl Hansen som med vel-disponert henførelse deklamerte Nordahl Griegs »Vann«.

**RASK Å STRYKE
DEKKER KRAFTIG
SPARER PENGER,
TID OG KREFTER.**

2 kvaliteter:
STANDARD og TIDOVIT

(HO)

Schøyens

**ANERKJENDTE
KVALITETSLAKKER**

OPAL

TIL PARKETT
INLAID OG
LINOLEUM

**EKSPEDIT
4
TIMERS
LAKK**

for gulv og linoleum

Gjertsen
i Småstrandgaten

Telefon 17766

Stort utvalg i moderne

ESKEPOST - FYLLEPENNER
SPILLKORT - BRIDGEBLOKKER
MENUER - INNBYDELSESKORT
BORDKORT

BOKHANDEL - PAPIRHANDEL
BOKTRYKKERI - BOKBINDERI
ESKEFABRIKK

Helt naturlig ligger jo også dette særlig tilrette for en bergenser, som har så meget av varen å velge i.

Denne natt tok vi avskjed med Oslo, avsluttet fra balkongen på Grand, hvor Stofferen og flere slynget mer eller mindre bevingede ord ut til pinsevevnene i Studenterlunden.

Tredjedags morgen ilte vi til stasjonen for å innta våre plasser i den bestilte turistvogn.

Men jernbanen kunde dessverre ikke skaffe annet enn en kupévogn. Vi fant det imidlertid nødvendig at også staten skal opfylle sine kontraktforpliktelser, og nektet å ta kupévognen i besiddelse. Vi anså det bedre å ta en dags opphold i Oslo på statens bekostning.

Da stasjonsmesteren forstod at også vi hadde en vilje, blev et lokomotiv hurtigst beordret avgårde, og et kvarter tid senere kom det tilbake med den bortkomne turistvogn. Vi hadde vunnet spillet, som vakte munterhet også hos andre reisende, tiltross for den påtvungne togforsinkelse. Så ilte vi da mot høidene og de hjemlige luftdrag.

I Hallingdal kom styrets overraskelse — spikkekjøtt og kringler med øl og hallinger, — og det blev sang således at selv reinsdyrene glemte angstens ville jag og blev stående undrende og lyttende. — Det var nok ingen blodtørst som skulde slukkes av de karene der ombord.

Fremover bar det og så rullet toget inn på stasjonen i Bergen hvor den siste overraskelse ventet oss.

Vår dirigent Valter Aamodt var reist før oss og stod nu på perrongen med Fortunens ungdomskorps og gav oss sin velkomsthilsen.

Det må sies at minnerike opplevelser hadde vi til siste stund.

Liv omkring landsmøtet.

Vi var 5 bergensere som startet, efter å ha sagt farvel til dem vi bor hos, og da toget hadde satt sig i bevegelse samlet vi oss i en kupé for å få gode råd hos Olaffen. Bare det var nok til at Malvin blev søvning og gikk og la sig. Vi andre holdt ut til Vaksdal. — På Oslo stasjon var Medal møtt frem og her traff vi Fredrikstad-karene, greie karer sa Ingebriksen, men jeg var nu skuffet for at jeg ikke skulde treffe Andreas.

Det blev ikke lang stund til å spise og ordne sig på, for møtet skulde begynne kl. 10. Ja, møtet har dere jo alle hørt om. For mig som var på møte for første gang var det merkelig hvor alt gikk efter opskriften.

Om eftermiddagen var vi gjester på Ekeberg med Lilleborg som vert. (Festlig) men vi måtte jo være sikker på ikke å komme for tidlig i seng, så vi hadde billetter til Rose-revyen og etterpå til kjelleren. Men

herfra gikk vi tidlig for at Olaf og Halfdan skulde få slutte hos oss på Grand.

Møtet neste dag gikk enda hurtigere, og så kunde vi feste og da var det først Vi-Kan som skulde besøkes. Utstillingen er jo en lang historie og for å komme fra den leiet vi toget som gikk rundt, og jeg er sikker på at der er nogen unge Rena-gutter som husker de glade bergensere som inviterte dem med på toget, og enda stoltere blev de da vi sa at vi kjente han Oddbjørn Hagen.

Om kvelden var det forbundets fest og den gikk like hurtig som møtet og før jeg visste ordet av det var den slutt. — Men jeg minnes enkelte ting, såsom engelskmannens lysende smil, tyskerens nazihilsen og Hans Berggren som vetet fingeren og gjorde Lilleborg oppmerksom på at der var malt limfarve i foredragssalen, Fredrikstad-Olsen som vilde ha ny olje (Svingolje), de gemyttlige finner, den rolige Berg, og at Haakon sa at jeg måtte lære litt av Toralf Pettersen, Olaf sin tale til Finnland, Haakon sin for Nordest-smurningen, og at Halvdan skrøt av Hardanger til tyskeren, og at det var Trondhjemmere og Bergensere som måtte få slutt på punchebollen, at Jahren vilde følge Sylte hjem, og at vi bilte op til en kollega som hadde lagt sig, men Jørgen gav oss håp, han hadde en halv Jørgen stående i nærheten, men vi var 12 karer, så vi trakk oss fra finalen.

Efter å ha fått Halfdan og Olav i seng gikk Haakon og jeg ut for å se Oslo ved natt, først rundt Rådhuset og så parken og havnen, jeg tror vi gikk i en time uten å si noget, bare nøt stillheten og det herlige vær, til Haakon sa at nu skulde konene se oss komme tultende hem på lyse dagen uten at der er lokt av oss engang.

Om formiddagen var vi invitert til å se bygget i Uelandsgaten, hvor en bergenser var arkitekt. Etterpå var vi gjester hos Johan Olsen med frue, Matiesen, Lunde og arkitekten, ja vi hadde det så koselig der at vi glemte rent at butikkene lukket. Og vi som skulde kjøpe litt med hjem.

For å være sikker på å komme fra Oslo den dagen vi hadde bestemt, kjøpte vi billetter om morgenen (heldigvis), for disse siste timer før mann skal reise hjem blir alltid for korte. Alle skal vi si farvel til, men vi fikk oss en tur til på Vi-Kan, fikk hilse på trønderne sine fruer som selvfølgelig også fristet oss til å være med på Humlen. — Så var turen slutt. Malvin med kone var allerede reist med »Oslofjord« og Olaf med kone skulde til Hamar og for Halfdan ventet der ny fest, for han skulde være med på sangerstevnet.

1. pinsedag var vi i Bergen. Hvordan det gikk Haakon vet jeg ikke, men den som sov i pinsen var

Ivaren.

Morn Direktør!

Ja eg kommer fra »Sandpapir« for å intervju deg. Eg har ikkje nokken interesse av å komme i blaet. Jo, vi mangler litt fyll.

Ja, en dram kan du få, og tid til å prate har eg og, så går no tiden.

Kordan er det med humøret.

E' de nokke å bli i humør av, det regnet i hele fjor-åre og no er di begjyndt å rive Marken istedenfor å frede det som vi sjøl har bygget og heller rive Tyske-bryggen, for eg ska seie deg at eg er stolt av Marken, den har fostret mange gode menn for by og land.

Ta de no ikkje slik Conrad, de kan såmenn godt hende at det blir deg som får male alt som blir bygget i Marken.

Ja, de va'kje formykje om så hadde skjedd, dokker måtte no ha meg og mitt arbeid å vise frem på lands-møtet i 1936, ja de står like fint i Tinghuset idag. — Skål og godt år, håper at det blir deg og meg som kommer å male Marken, for du har jo stått i Markens bataljon du og.

Ka mener du om malermestrene her i byen?

Di e' nokken store egoister, bare å grave til seg, men eg håper at disse arkitektene herefter tar middel-prisen så både du og eg har nesten alt arbeide i byen for du vet det at så lenge eg står i den derre kalkula-sjonsnevnden så må eg regne riktig, men no ve eg ut.

KVALITETSBRILLER

OPTIKUS

J. SOLBERG HANSEN

STRANDSHJØRNET

INNG. FRA TORVET

Forresten kan eg ikkje klage, eg har malt en masse her i byen og mykje kan eg gjøre enda, og kollegaene mine har vel sitt å streve med de og, så bare ikkje tro at eg er pessimist, men opponent er eg, men skriv ikkje nokke om alt dette, bare at eg er født i Marken, og eg er gla' i malerfaget.

Farvel, og takk skal du ha. Takk likeså.

Når Conrad er intervjuet denne gang, så er det først og fremst for hans innsats som maler. Der har vært dissens om ham, men en ting, som han selv sier, hans arbeide har alltid vært faglig, det må vi kolleger inn-rømme. Han kan være opponent, litt ivrig i sine men-inger, men like god kamerat etterpå. Det kan de fleste av oss understreke og ikke minst

Konsulen.

Basten er i første rekke Bergens-malernes minne-sanger. Ved våre fester forstår han, som ingen annen, å gi stemninger fra gammelt bergensk folkeliv, i viser, skildringer og sannferdige skrøner.

Best er han kanskje når han gjengir havstrilenes liv og uttrykksmåte, og mange husker vel ennu Bastens pølsevev på landsmøtefesten i 1936, da han bl. a. de-klamerte sitt eget opus »Undervannsbåten« således at selv vår tyske gjest, tross sprogvanskelighetene, kunde nyte det eiendommelige stemningsbillede.

Men så har også Basten levet sine fristunder derute blandt strilene i Hjeltefjordens nakne øyrike, hvor hans holme raker op som en tettvoksen urskog.

Takk for hvad du har gitt i fest og i »Sandpapir«, men husk at kravene til dig blir store også i frem-tiden.

Hvad vi skrev om Nils ifjor står fremdeles ved makt, på ett punkt nær. Vi skrev nemlig bl. a.:

»Han har altså nu en herskerinne hjemme, og kan selv ofre alt arbeide på forretning og forening?

Han er riktignok ikke blitt bestefar ennå — der er nemlig ingen arvinger —.

Den siste passus må nu annulleres, idet han er blitt lykkelig far til en liten prinsesse.

Nils er dermed rykket bestefartittelen nærmere enn nogensinne.

Men så har han da også malt »Sundt for barna« med bedre utbytte enn nogen annen og det akter han å fortsette med. Da Nils er ung har det hittil vært vanskelig å opdage hans menneskelige svakheter.

»Sandpapir« vil derfor foreløpig stille sig avventende og først ta saken op til nærmere behandling efter nogen års forløp.

Årsberetning til Norges Bank.

For malerne i Bergen var 1938 et mindre godt år.

Arbeidet konsentrertes vesentlig om å slå nedbørsrekorden, hvilket lykkes ved forenede anstrengelser.

Bare i Ulriksdals, den gamle jernbanestasjons, og St. Markus menigheter kan der spores nogen bedring i prisene, ifølge offentlige noteringer. Det er ingenlunde noteringer O. L. i »Maleren« som har øvet innflytelse på arbeidsforholdene fordi disse skapes av samfundets skattetrykk på arbeidsutbyttet.

Norges Bank ønsker uttalelse om alt som kan influere på fagenes økonomi, men glir man ut over vanetenkningens snevre ramme beskyldes man for ideologi med et tonefall, som om man helst vilde si idiotologi.

Med fare for mentalundersøkelse skal vi fremheve enkeltheter, som fremtiden vil sette større pris på, enn prisen på malerarbeide tillater idag.

I virkeligheten undergraves vi og vore kunder av landets »vise« menn.

Det kan være bra å begynne med noget søtt, og kjøper vi sukker må vi alle betale dobbelt så meget til staten som sukkeret koster.

Alle livsfornødenheter fra vuggen til graven er underlagt denne fordyrelse og der blir ikke stor reallønn igjen av arbeidet som vi skal leve av.

Som topp på denne mindre velsmakende kransekake kommer de direkte skatter, som også må betales av de tollskatter staten forlengst har tatt fra oss.

Men staten er et umettelig vesen som tar uten hensyn til hvad den gir.

Jo, der bygges da veier i stor stil — hvad mange tror skal evne å løse det økonomiske problem.

Samfundets veibygging, ved rovdrift på arbeidslivet, har da også i løpet av en menneskealder øket tomteverdier til det tusendobbelte. Hadde det almene arbeidsutbytte i dette tidsrum bevaret samme forhold, skulde det ha steget fra 10 kroner til 10 tusen pr. uke.

Men produsentenes andel i sitt arbeidsutbytte synker ubønnhørlig nedover selv om enkelte kan gjøre et sprett ut av folkestimen. Menneskene tar naturkreftene stadig mere i sin tjeneste, og det ønskede mål er at disse skal overta alt manuelt arbeide således at arbeidslønnen blir et fortidsminne.

Med et klart blikk for utviklingen er det priselig at våre ledende menn allerede har bygget op forsorgsvesenet til høi grad av fullkommenhet.

Malerne synes å ligge på en frontlinje i denne utvikling, uten selv å forstå det.

Følgen er at de søker å utrydde sig selv ved innbyrdes slagsmål hvor de gir hverandre skylden for den hvite rases økonomiske forsumpning.

Norges Bank kan redde malerne ut fra denne enfoldige innstilling dersom den klart påpeker den store linje i det økonomiske livs historie, at jordens råstoffer og grunnverdier vokser i betydning og pris på bekostning av produsentene som får mindre andel i sitt arbeidets utbytte.

Den dag produksjonens menn forstår dette og tar skritt som gir øket arbeidsglede, den dag vil en ny tid oprinne for alt arbeidsliv, ungdommen få berettiget plass i solen og der vil bli mere flukt over medlemmenes bidrag til »Sandpapir«.

Ønsker Norges Bank å arbeide videre med saken, står våre spalter til disposisjon og vi er villig til samarbeide.

Med høiaktelse
Sandpapir Nr. 1.

Godt år

*alle sammen -
og fortsatt med*

Kalorier i barometerstanden.

Ved hvert årsskifte glir en strøm av verdipapirer inn til hovedsetet for Norges Bank i Oslo.

De strømmer fra alle landsdeler — alle næringsveier.

De er ikke alle verdifulle, men har det felles — å stå i forhold til de enkelte fags økonomiske kår. På disse papirer bygges statistikken for vår økonomi, og de må derfor være meget nøiaktige.

Tegnes stillingen for mørk blir vår økonomi ødelagt, og tegnes den for lys trekker kemneren dørene og oss andre ned.

At oppgavene er vanskelig fikk vi tydelig oppleve da Sténfeldten gikk i Fossen. Han hadde nemlig ført ligningen op med flere ukjente størrelser, og når han satt plus istedetfor minus, fremfor flere av disse, kan det jo skyldes menneskelig svakhet.

Norges Bank ønsker imidlertid ikke bare meddelelse om fagenes stilling idag, men også uttalelse om alt som kan ha interesse til belysning av den økonomiske stilling. Denne del av oppgavene tar pusten fra offeret som skal uttale sig.

Den vil ikke bare kreve mer av Alvøens papir enn den enkelte faggruppe vanlig rår over, men den krever også noget kjennskap til de økonomiske problemer som våre sosialøkonomiske professorer aldri kan bli enig om å finne løsning på.

En sådan oppgave blir derfor en prøvestein for evnen til å skille mellom vesentlige og uvesentlige foreteelser i det økonomiske livs labyrinter.

Det kan derfor ikke sterkt nok anbefales alle som vil påta sig en sådan oppgave, at de studerer våre fremste sosialøkonomer, for derigjennem å få innblikk i hvorledes sannheten på beste måte kan bli forståelig for alt folket.

Vårt land er i den lykkelige situasjon, at professor Keilhau, som er en av våre fremste på området, nylig har lagt en av sine siste hender på »Vår egen tids historie«, som nettop er utkommet i flere utgaver.

Dette med to samtidige utgaver er meget lærerikt, og vi vil derfor gi »Sandpapir«s lesere innblikk i den teknikk hvormed Norsk Hydro's historie er skildret, og særlig de portretter forfatteren har tegnet av Sam. Eyde, i hvilket øiemed vi gjengir følgende bruddstykker:

»Farten i Eyde skyldes imidlertid ikke bare rask hjernevirksomhet og ungdommelig gå-på-instinkt, men også mangel på bremseapparater.

Fra naturens hånd var han neppe utstyrt med anlegg for nærgående selvkritikk, og ikke noget tyder på at han tok sig selv i skole.

Derfor gav han lettere etter for innskytelser og impulser enn utpregede viljemennesker pleier.

Han blev uberegnelig — farlig ikke bare for motstandere, men også for medarbeiderne.

Mangelen på selvkritikk hadde tilfølge at Eyde lett frigjorde sig fra de hemninger som får folk flest til å »holde sig på matta«. Især kom dette frem når han så en chance til økonomisk vinning. Heller ikke når det gjaldt hensynet til andres interesser blev han plaget av hemninger — — —.

En av de begivenheter som har medvirket til å gi Keilhau dette syn, er det vel at Eyde kjøpte op all eiendom med vassdragsrett rundt Notodden og lot Norsk Hydro betale sig 700 ganger mere enn han gav.

Men Keilhaus skildring passer ikke alle, og med velutviklet sans for moderne salgsteknikk utgir han samtidig annen utgave hvor ovenstående skildring er utelatt og erstattet med følgende:

»Men det var ikke bare ingeniørene Eyde forstod å vinne, slik at de for full kraft gikk inn i arbeidet. Han hadde også evnen til å komme i umiddelbar kontakt med arbeiderne.

Den liketille og ukunstlede appell, han rettet til sine »gutter« når det gjaldt, fant gjenklang og fikk betydning. — — —

Ser en tilbake på den storindustrielle ekspansjonstid i Norge, inntar unektelig Eyde den centrale plass —.

Leserne vil herav kunne se at Keilhau har undgått den feil å gjenta sig selv, og for dem som ønsker å lære kunsten å skrive historie korrekt må det derfor anbefales å sikre sig begge utgaver før de blir ut-solgt.

Der er nemlig flere utgaver på trappene hvortil teksten først skal bestemmes ved rettslig avgjørelse.

Når Norges Bank ønsker uttalelse om alt som kan ha innflytelse på fagenes stilling, vil utvilsomt sådan historieskrivning åpne perspektiver som når langt utenfor det enkelte fags ramme.

Opgavene blir derved rik på variasjoner og det skulde bli forholdsvis lett å ta et tversnitt av virkeligheten.

Forøvrig gjengir vi annetsteds i bladet »Sandpapir«s beretning til Norges Bank, som et talende eksempel.

M. J. RASMUSSEN

BLIKKENSLAGERVERKSTED

SVERRESGATE 24 (ved Folkets hus)

Telefon 13373

■ A/s MONOPOL LAKK OG MALINGFABRIKK

O
S
L
O
·
B
E
R
G
E
N

*Mattmur Plastikk.
Moderne sprøite-effekter i de
vakreste farvekombinasjoner.*

MATTMUR

*Mattmur Olje-emulsjonmaling.
Gir en vakker og varig mur-
overflate. – Pent og holdbart.*

A/s MONOPOL LAKK OG MALINGFABRIKK ■

O
S
L
O
·
B
E
R
G
E
N

Radioprogram for Bergen.

Søndag 22. januar 1939 utsendt v. Skansens Stasjon. Kun for Malermestrenes familie.

- 8,30. Morgengymnastikk for menn. Leder: Trygve, som fremholder betydningen av å holde hals-
hvirvlene og nakkemusklene i orden. En halv
øl trekkes op, man fyller et almindelig vann-
glass til randen, dette løftes rolig op til mun-
nen, nakkes bøies bakover og ølet svelges
langsomt. Samme øvelse gjentas 3 à 4 ganger
til man har tømt flasken. Man føler straks
man er i fin form.
- 9,00. Jakt og fiskeliv. Hedlund forteller sine erfaringer
som støver, i hus og hytte, hos arkitekter, bygg-
mestre og m. f. Blir holdt kun denne ene
gang.
- 10,00. Kvartetten »Gnålerne«. Dirigent: Malvin. De
siste slagere, om alt som er gjort, og alt som
bør gjøres og alt som blir brutt.
- 10,30. Pause.
- 11,00. Høimesse fra St. Markus kirke: Sogneprest
Henrik taler over dagens tema: Samhold er
vekst, og vil sende en spesiell takk til foreningen
for dens arbeide med kirken. Ved orgelet:
Nicolai.
- 12,30. Nyheter v/ Olaf: Kåserer over kalkulasjon i fa-
get, og forteller om hvor betydningsløst det er
at man ikke praktiserer det man har lært.
- 13,00. Åpning av den nye bakken ved Kalmargjerdet.
Konrad: Åpner og gleder sig over at så mange
av de godt assurerte kolleger deltar om prisen
i denne bakken som Æolus har bygget. Han
har hørt at Ole skal være godt kjent i tilrennet,
men allikevel vil han forsøke sig, skjønt han
tror Nils som stod så fint i Sundte-bakken også
tar første prisen i Æolus-bakken.
- 16,00. Eftermiddagskonsert. Plater: Dvelerne, solist
Thorolf.
- 17,00. Eventuelle kulingsvarsler. (Oslo—Bergen). —
Værvarslingschef: »Medlem« i Maleren. Ano-
nymiteten, hvor kommer vindene ifra og hvor
går de hen.
- 17,10. Bygdehåndverkets skjebne. Ole, foredrag:
Hvorfor han av kjærlighet til faget gikk hen
og åpnet farvehandel.
- 17,30. Underholdningsprogram. Bud bedes gå bak-
veien: Alf forteller erfaringer som kontrollør
for kommunen.
- 18,05. Daglig liv på fiskeværet Gyldenpris og Møhlen-
pris. Basten kåserer: Om hvor lite fisk der er
og hvor sprett den går og hvor lite utbytte
der blir.
- 19,00. Tidssignal. Mons, tidtager.
- 19,25. Folkemusikk. Albert J. spiller på hardingfela:
Norske folkemelodier, bl. a.: Du skal alltid
klaga og syta.
- 20,10. Amerika og faget der. Rasmus forteller: Lim
og sjellakk som preparater, og om hvor lite vi
benytter disse produkter i konkurransen på
anbud.
- 20,40. Fagets rekruttering. Nordahl: Fremholder be-
tydningen av å ta gutter fra forskolen. Han har
til stadighet 1. klasse vare på lager. Alle er
så at si fødte malere.
- 21,00. Rentespørsmålet. Halfdan, foredrag: Om det
forargelige i å ta renten fra portemoneen, iste-
stedetfor å ta den fra jorden.
- 21,50. Værmelding (Nygård—Sandviken). Ivar, pes-
simisten: Morgenen overskyet, vindretning drei-
ende nordlig, henad formiddag nordlig bris,
opklaring, ved middagstid helt klart, utover
eftermiddagen tiltykning til regn, mot natten
stiv norlig kuling med sluddbyger.
- 22,10. Arbeidsmarkedet. Byarkitekten: Innbyr til
priskamp på Arstad nye skole. Kun de vil
komme i betraktning som ikke kalkulerer
med materialer og omkostninger. På et så stort
krevende arbeide, bør man være glad til, når
man får arbeidspengene dekket. Sådanne små-
lige ting som materialer og omkostninger må
ikke beregnes.
- 22,30. Sett og hørt. Programchefen: Sinkhvitt'en er
kommet i gatene og malerne har det travelt med
å samle i lader. Tariffen sies op av mestrene
og Albert J. beregner å male alle Sognebåtene
til våren. Rasmus har leiet verksted i Folkets
Hus, så han er gått tilbake der han kom fra.
Utstillingen er knesatt og malerne begynner å
orientere sig, så de ikke gjør hvad malerne
gjorde på »Vi Kan«. Silden er over oss og
malerne skal bygge stort raffineri for sildolje,
tomt er allerede kjøpt bak Ulrikken.
- 22,50. Idrettsmeldinger. Premieutdeling på malernes
familiefest igårattes v/ Schei'en. Her nevnes
kun de som har fått første premie: Malvin for
hans opofrende arbeide ved Bergens Museum.
Olaf J. H. for hans deltagelse ved Godøsun-
d. Arnold for sin kraftprøve på Gyldenpris. —
Edvard for sin tautrekning i Fløen.
- 24,00. Slutt. Lars: Godnatt — godnatt.

Ansvarsløs programchef: *Haakon.*

ZINKHVITT
TITANHVITT
EMALJELAKKER
FERNISSER
PENSLER
AADREVERKTØI
TAPETER
LINOLEUM

ALT I GODT UTVALG

Forsøk våre varer,
undersøk våre priser.

Eches Farvehandel A/S

NYGAARDSGATEN 4

Ett besøk.

Det banker på døren. — Jeg åpner, en herre i helt sort antrekk, med flosshatt på hodet og si frakke står utenfor. Undskyld, kan jeg få lov å tale med Dem? — Værsgod, kom inn. I stuens lys la jeg straks merke til hvem den celebre herre jeg hadde fått på besøk var, for hestefoten fornektet sig ikke, som jeg la merke til da han skyndsomt plaserte sig på en stol.

Jeg har den ære å presentere mig, mitt navn er Belsebub, et ikke helt ukjent navn nu for tiden. Jeg kan ikke si jeg personlig har hilst på Dem før, — skjønt Deres navn er mig ikke fremmed. Jeg må si jeg har gjort mange anstrengelser for å komme i kontakt med Dem, men det har ikke lyktes for mig, derfor har jeg nu personlig opsøkt Dem for å kunne bistå Dem i Deres stilling som formann, for så opriktig som jeg er, så er Deres tilfelle mig svært interessant. Jeg lykkønsker Dem til Deres nye tillitshverv og jeg er sikker på vi skal bli gode venner før De har utstått Deres tid som formann i foreningen.

— Undskyld, hvad mener De? Jeg er ikke sikker på om jeg forstår Deres erend. Jo, nu skal De høre min gode mann. De er ikke den første som har stått som formann i Deres forening. Nei, gudbevars, der har vært mange før mig. Ja, det er riktig, men Deres tilfelle har der ikke vært så mange av. Tidligere har jeg sendt en av mine sekretærer og de har som regel kunnet fått en forretning i stand. Ja, men hvad er det De ønsker, min herre? Ja, nu skal De høre: Som De vet er veien til mig brolagt med gode forsetter, og som regel har Deres forgjengere gått den. Jeg kan idag på grunn av særlige gode tider by Dem særlige gode vilkår. De skal for eksempel alltid lytte til flertallet i foreningens avgjørelser, for de har alltid rett, for det er som regel galt. De skal ikke forsøke å arbeide for det som dere har enstemmige beslutninger på, men gjøre det som De har størst personlig utbytte av, så skal De se at vi to skal bli fine venner. Hvad har det å si om nogen av dine kolleger går til dundas, ja om det så var alle sammen, når bare du får makt og rikdom? — Kan De hjelpe mig med dette? — Ja. — Han reiser sig og går mot vinduet. Se her, sier han. Der nede ligger byen funklende av lys fra tusinde lamper og over det hele en tindrende måne som kaster sitt blågrønne skjær over det hele. Som en funklende perle ligger byen der. Alt, alt dette som De ser, byr jeg Dem, hvis De vil være mig tro.

Vik fra mig Satan, jeg vet hvad du vil, kom igjen om et år om du tør.

Da våknet jeg med kuldegysninger. Det hele var bare en drøm.

Haakon.

Malermestrenes dameklubb

arrangerte sin årlige landtur i juni til Solstrand hotell.

Vi startet med Osbilen, og der blev straks humør og pjatring som i en andedam.

Flere av oss blev sjøsyk før vi tok ankerbunn og formanninnen fikk avsetning for sin oppodeldok og sine kamferdråpper.

Da vi kom frem til hotellet, efter en spasertur fra Os, stod bordet allerede blomstersmykket og dekket bl. a. med pålegg i mange maleriske farger, ja selv italiensk spartelfarge.

Til Oxanoljevalsens toner blev det et muntert liv rundt frokostbordet.

Efterpå tok vi spaserturer i den skjønn natur som er så egenartet for Solstrand. Værgudene stod fullstendig til vår disposisjon og det kom vel med nu da vi ikke hadde nogen av våre malere med oss.

Vi fotograferte oss også i flere maleriske stillinger, som »Sandpapir«s lesere ikke får beskue.

Til middag fikk de barnløse servert kyllinger, frøbrød og kveitebarn. De barnerike damer fikk derimot laks med pepperrotsos.

I peisestuen blev servert kaffe hvortil vi hadde tenkt oss en liten avekk — men ukjent med forholdene blev det til en stor gåvekk.

Turen gikk derefter til badestranden hvor vi tok vår sjøbit uten å gå i vannet. Nu kom fruktene frem og St. Halvard blev prist høiere enn nogen maler, og tungebåndet løsnet. — Formanninnen takket for godt samarbeide og herlige landturer.

Vi blev sittende lenge med taler og sang i den herlige natur. — Til avslutning sang vi til egen pris: »Du er mektig du kvinne i nord«.

Når det gjelder en så viktig vare som zinkhvitt må man være kresen i valget. De gamle verdensberømte tyske merker

Grillo og Pauli

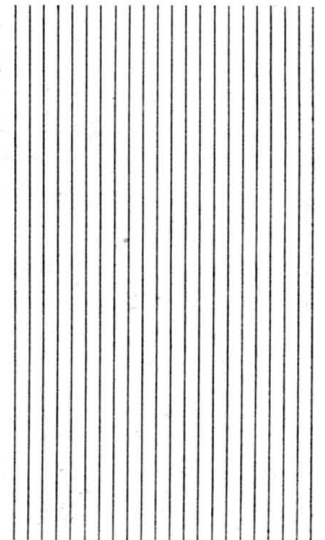
har nu i 5 år vært fabrikert her i Norge på norsk fabrikk med norsk kapital og av norske arbeidere.

Ved kjøp av dette merke, som Deres bestefar og far temmelig sikkert brukte, følger De tradisjonen videre.

Kvaliteten er uforandret og oppfyller alle krav som stilles til en førsteklases zinkhvitt.

Grillo og Pauli

koster nu ikke mer enn annen zinkhvitt.

FABRIKANTER:

**NORSKE
ZINKPRODUKTER A.S**

OSLO

MINERALITMALING

for utvendig mur-, puss- og betongflater. MINERALITMALINGEN gir en vanntett flate og beskytter muren mot fuktighet og frost.

MINERALIT EMALJEMALING

for alle innvendige flater og for ethvert underlag. — MINERALIT EMALJEMALINGEN er hurtigtørrende, luktfri og vaskbar. Et strøk i almindelighet nok, derfor en meget billig maling.

GULLMEDALJE Trøndelagsutstillingen 1930.

MINERALITMALING TYPE T.T

Vakre dekorative farver for alle innendørs formål. — Kan bl. a. benyttes på gammel tapet.

Alle disse produkter er NORSKE og fabrikeres kun av

A. OSLO MØRTELVERK — Bestum pr. Oslo

*Kjøp norske
Kvalitetsvarer*

Lilleborgs
KOKTE LINOLJE
Libolin

En kvalitet De alltid kan stole på - jevn og sikker i hvert fat.

G J Ø R M A L I N G E N F I N

Lilleborgs
KOKTE LINOLJE
Libolin

En kvalitet De alltid kan stole på - jevn og sikker i hvert fat.

G J Ø R M A L I N G E N F I N

eningen så vel som for den enkelte. Ja, det er sikkert og visst, her kunde være mere å fortelle, men dette var no nokken av de største tilfellene, dette her, og så får vi la de andre ligge. — Det er rett vi har jo hatt et aldershjem til, »Ellerhusen«. Pussig forresten, kirker og aldershjem bygges i stor stil, ja der så du prisen i »Maleren« og det som følte med. Ja, ja, — der er alltid nokken som må gå bakveier istedet for å gå fremveien, og sån er det med »Medlem« og. — Han må no være en av disse som har regnet på arbeidet, men eg trur ikkje han har vært på møtene våre, for då hadde han ikkje skrivve slik. — Det samme trur eg, sa Luripus og reiste seg og sa takk for nytt og gikk stille og rolig hjem til sitt aldershjem.

Haakkaen.

Mesterskap.

Kåseri fra siste svennegilde.

Det er dårlig svenn, som ikke tenker å bli mester, heter det i et gammelt ordsprog, og dermed menes at man skal mestre sitt håndverk enten man er svenn eller mester.

Skulde det svikte med handelaget i håndverket, kan man opnå mesterskap i mange andre retninger, og har man *det* i beinene, som skulde vært plasert i hodet, kan man bli fotballmester, svømmemester og bademester.

Som boksemester har man store chancer, alt efter sin korpus, i sværvekt, tungvekt eller mellomvekt, men disse mesterskap er ustabile, da der ikke er justert mål eller vekt i disse klasser.

I fjærvekt og dunvekt kreves inngående studie av fuglelivet og disse mesterskap ender som regel med lånte fjær. Til fluevekt kreves studie i insektliv, og mesterbrev i dette utstedes av Den nasjonale scene.

Hovmestre anvendes mest i Stor- og Vårsild-laget, men de forekommer enkeltvis i hoteller og restauranter, ja helt op på Fløien kan de finnes.

Kjøgemestre og kjellermestre er ofte belemret med en tørr flekk i halsen, men denne er der heldigvis ofte anledning til å fukte.

Skulde man i disse mesterskap oppleve for store skuffelser, at man for eksempel tar for meget på kreditt eller borger for meget, da kan man også bli borgermester.

Ja da blir det andre boller enn baker Martens sine. Men den beste bolle eg har smakt var punsjebollen i »Håndverkeren« i gamle dager. »Å for en mersmak! la meg få en bolle te, bollemester!« men då ble' vi tonge og mette. Om det kom seg av kanel i bollen vet eg ikkje. Men bakerne kan ta vare på kanelen, som er det dyreste mesteren har, og blir du bakermester må du huske å mele din egen kake.

Det er ikke bare smedene som må smie mens jernet er varmt, for skredderne må også passe på når jernet er varmt og da perser de oss ganske flat om vi er aldri så fyldig. Neste gang må vi til Persien, selv om vi bare tenkte å reise til Kleppstø. Skredderne må huske å ta et par ekstra sting i bokseknappene, men mist ikkje träen.

Oldermannslauget vil gjerne gi gode råd til de nybakte svenner, råd som av gode grunner ikke kan gis av læremestre som mangler evnen til økonomisk analyse. —

Man kan si »skomaker bli ved din lest«, men det nøtter ikkje, for ingen løper så lett fra lesten som skomakerne. Ja man har sett dem løpe på hoselesten fra kjeller til loft, helt op i de høieste kirketårn, som ringere og bedemenn, men om disse kirkelige interesser opstod for å finne kunder eller penger, er ennu en gåte. Og skomakerne lærte sig psykologisk analyse ved såling og flikking på folks undergang.

De studerte sine kunder fra fotsåle til isse — deres økonomi og sosiale innstilling, om de var fattig eller rik, om de var lettsindig og danset meget, og hvor de danset hen. Skomakerne er meget utsatt for politisk feber. Da Bergen sendte skomaker nr. 1 på stortinget, gikk der ikke lang tid før læregutten blev skomaker nr. 2 på tinget.

I og med bruken av gummisåler er dog skomakers utviklingsmuligheter begrenset fordi der opstod vanskeligheter med undergangens analyse.

»Feieren kommer imorgen!« skaper med en gang kolossal gjennetrekk i huset og liten trekk i skorsteinen.

Madammen får det travelt med å berge tøy og ungene fryder seg og begynner på gaulingen: »Bussefeier, lurendreier, opover bakken, nerover bakken, ti tenner i nakken!«

»Sme, sme me hammer og tang,
knip han i nesen så blir han bang.«
»Snikker, snikker, enden sprikker,
sme, sme slå han te'.«

*„Mesteren“ over alt
i malerartikler!*

**Andersen &
Engbretsen**

Farvehandel — INNEHAVER ANDREAS WOHL — Pilestredet 10

Johan D. Eche & Søn - Rasmus Hansen A/S

ETABLERT 1838

RULLEGARDINFABRIKK

MAGNUS BARFOTSGT. 4

TELEFON 16403

Den 20. november ifjor var firmaet 100 år.

Man skal feie for sin egen dør, — det er antagelig det feieren gjør, for ikke feier han for andres døre, men lar alt ligge igjen etter sig.

Barberer og frisører anmodes om ikke å gjøre for meget krus på en skallet mann, ei heller forsøke å lugge ham — men heller sette parykk på hans hode, så det blir lettere for frisørdamene i det svake kjønn å gjøre krus på det sterke.

Smedene må ikke gå i baklås, ei heller slå for store bolter på verkstedet eller forurense herslevannet.

Det er ikke så nøie med en pølse i slaktetiden.

Pølsemakerne gir pølsen bare to ender, og forbrukerne deltar i produksjonen ved å gi pølsen den tredje ende. Dette er en av grunnene til at pølsemakerne aldri holder pøsefest.

Blikkenslagernes innviklede studium har alltid vært å lodde.

Men hvorledes de kan lodde sjelenes dybder eller kundens økonomi er ennu en gåte for de kjente ikke kunsten å skrive regninger. Den fikk de lære av en maler. Det gjaldt en spleis og blikkenslageren hadde ingen penger, men en fillelapp av en regning, som maleren fikk se. »Du kan ikke skrive regninger,« sa han, »gå bort te Beyer og få en av de største regningsblokkene, så ska eg skrive regningen,« og det blev gjort i mange poster: Slagloddet, 3 sløiser, 4 takrenner, avløp, tilløp, nedløp, kne, bend, kroker, tinn, saltsyre, sprit, bensin og 500 gram loddevann.

For malerne gjelder det å få den rette siden ut på malingen.

Da læregutten kom med regning hadde en kunde beklaget sig over at baksiden var kommen ut på malingen, og spurte om vi brukte sirop for at malingen skulde henge fast, for det var akkurat som fluepapir å gå på, og potten hang fast. »Be meisteren komme ner te meg.«

»Jau Di e' meg en nydeli meister, Kleisler. E' de klister dokker har smort på golvne?«

»Jau, eg skjønner ka de e'.

Ikkje de denne læregutten så alltid e' så glo etter sirop og strilekaker. Eg sa te svennen at han sku ta litt fernis i golvemalingen, og så har han gu hjelpe meg tatt siroppen isteden. Ja, de e' de verste eg har vore ute for!«

»Ja så mykje Di vet de, så får Di ikkje penger så-lenge de kleber, og potten henger fast endå.

Bast.

Blomster til kvinnen.

Mel.: »Og reven lå under birkerot«.

- Hvem kan vel optre på englevis?
;: Det kan kvinnen. ;:
- Hvem stjal vel eplet i Paradis?
;: Det var kvinnen. ;:
- Hvem var vel alltid så søt og glad,
og hvem benyttet vel det første blad?
;: Det var kvinnen. ;:
- Hvem gjør oss mannfolk til ingenting?
;: Det gjør kvinnen. ;:
- Hvem kan vel tulle oss om sin fing?
;: Det kan kvinnen. ;:
- Hvem kan vel få oss i sine garn
og si, hvem fødte oss det første barn?
;: Det var kvinnen. ;:
- Hvem kan vel være så nett og chick?
;: Det kan kvinnen. ;:
- Hvem kan vel sende oss ømme blikk?
;: Det kan kvinnen. ;:
- Hvem kan vel ødsle med nikk og smil,
og hvem kan sette oss i angst og tvil?
;: Det kan kvinnen. ;:
- Hvem svarte »ja« når han fridde ømt?
;: Det var kvinnen. ;:
- Og hvem kan snakke når han er tømt.
;: Det kan kvinnen. ;:
- Hvem satt vel lunt under månedryss,
og gav sin venn det aller første kys.
;: Det var kvinnen. ;:
- Hvem går omkring oss så yndefullt?
;: Det gjør kvinnen. ;:
- Hvem koketterer så syndefullt?
;: Det gjør kvinnen. ;:
- Når diskusjonen blir skarp og stor,
vi undres på, hvem har det siste ord?
;: Det har kvinnen. ;:
- Hvem er vel aftenens største fryd?
;: Det er kvinnen. ;:
- Hvem kan vel sette på festen pyrd,
;: Det kan kvinnen. ;:
- Ja, hun kan tende et elskovsbål,
men hvem kan drikke våre kvinners skål?
;: Det kan mannen. ;:

Dette er Vær-varslingi for „Sandpapir”

- Januar: Delvis skyet stille. — Enkelte regnbyger. —
Utsikter: Halfdan øver sig som svingdommer på flytende is, og styret som ikke lot sig kaste, krømper gjenvalet.
- Februar: Snøfall, senere snøbyger. Etterhvert opplaring.
Utsikter: Skiene smøres og settes i spenn til det store hopprenn i Æolus-bakken.
- Mars: Vårsol og varme med tøvær og teleløsning.
Utsikter: Stiplefargene siles og gjødselen kjøres ut. Brukne stiger spikres sammen.
- April: Regn og sluddbyger fra sydøst.
Utsikter: Pristariffen opheves og alt arbeide utføres for arbeidslønnen etter akkordtariffen.
- Mai: Storm fra nordvest med haglbyger og snøføyke. —
Utsikter: Skibsmalingen fordeles mellom mestrene etter akkord-timelønn. Alle arbeider overtid for å bli ferdig mellom bygene. — I pinsen felles takkefest hos Mons på Strømme.
- Juni: Mildvær, tåke og regn fra syd.
Utsikter: Felles midtsommerstevne med folkeleker, dans og anbuds konkurranse på Bergens Museums universitet — Fastings Minde.
- Juli: Høisommer med solskinn av og til.
Utsikter: Kommune-Alfen utfører alt feriearbeide og mestrene får flikkmalingen.
- August: Regn og regnbyger fra vest.
Utsikter: Mestrene tar fellestferie i hundedagsvær.
- Septbr.: Lokale byger med tordenvær.
Utsikter: Jakten begynner, men fuglen er fløiet og Sigurd fisker rakørret med fluer.
- Oktbr.: Værvarslingen stanser og all interesse samles om håndverkernes nybygg
Utsikter: All bevilgning ophører og det blir bare tillatt å drikke den melk som ikke blir smør i margarinen.
- Novbr.: Kuling til storm fra nord.
Utsikter: Kontingenten inndrives med blankslepne tollekniver fra Hardanger. Mestre med restanse rispes.
- Desbr.: Bris omkring sydvest og tiltykning til regn. —
Utsikter: Stort fremmøte på generalforsamlingen, hvor sekretæren nekter å gå på igjen, da han for fremtiden helst vil arbeide i sin egen forretning. Han bevilges en passende pensjon og Conrad tar ordet bare en gang.

Strømgatens Bakeri & Konditori leverer kakene til festen.

Ariske asiater.

Før kinoene kom hadde indianerfortellinger stor plass i gutte hjertene.

Rødhudene, hvis hjem og jaktmarker ødelagdes av de inntrengende blekansikter, var naturligvis rå og grusomme når enkelte edle høvdinger undtas.

Andre solgte så meget av stammens jord, som der kunde rides rundt på en dag, for et ullteppe eller et gevær.

Fullt så lett er ikke jorden tilfals idag, når vi har fått en europeisk rasekamp av langt mere ondartet karakter.

Tyskland vil nu representere den rene ariske rase, og dog ligger det i området for det mongolske innslag på folkevandringstiden, den gang hunnernes asiatiske horder oversvømmet og underla sig store deler av Central-Europa, hvor de mange steder utryddet landets menn for å være alene om deres kvinner.

Høitstående stammer bevarte sig ren for mongolsk innblanding ved å vandre vestover, og det har hatt stor betydning for europeisk kultur at angler og sachser drog til de britiske øer.

Keiser Wilhelm skapte militarismens vepnede fred ved å male den gule fare på veggen, og idag høstes militarismens golde frukter i det nye statsvelde.

Stadig ferre søker utdannelse i teknikk og åndsliv fordi det lønner sig bedre å være korporal hos den herskende klasse, hvor hunnernes voldtækt og Asias ånd fremdeles synes å ha husly.

Men håpet lever ennu og millioner rødmer over sitt lands fornedrelse.

For nogen år siden fikk vi en propagandabetonet skildring av tyske maleres politiske organisasjon, som bragte enkelte her hjemme til å tro at noget sådant måtte også vi ha.

Takket være veldig vekst i statsgjelden og en febrilsk oprustning er arbeidsledigheten holdt nede.

Når resursene svinner skaffes nye ved voldelig erobring av fremmed land og ved å beslaglegge de jødiske formuer. Snart står vel kirkens formuer for tur.

Folket dresseres til åndelig kjønnsløshet, og dets arbeides eneste berettigelse er å mette den umettelige statskasse og underholde millioner uproduktive statskontrollører.

Spørsmålet som uvilkarlig viser sig er, om lederne vil resignere og trekke sig tilbake til stillhet når linen løper ut?

Eller vil de tende en ny verdensbrand for å avslutte sin egocentrede løpebane i dramatiske former?

Når svaret foreligger er tiden inne for det tyske malerforbund til å tale om fordelene ved forbundets politiske organisasjon.

Det var en god gammel bondemann.

Mel.: Den friske vind og den milde luft.

Der var en god gammel bondemann
han skulde ner etter øl
han skulde ner etter øl
han skulde ner etter øl, etter øl, —
etter trallala — la hopsasa,
han skulde ner etter øl.

Til konen kom der en ung student,
mens mannen var nere etter øl,
mens mannen var nere etter øl,
mens mannen var nere etter øl, etter øl,
etter trallala — la hopsasa,
mens mannen var nere etter øl.

Han kysset først hennes rosenmunn
og kysset ømt hennes kinn,
de trodde han var nere etter øl,
de trodde han var nere etter øl, etter øl, —
etter trallala — la hopsasa,
de trodde han var nere etter øl.

Men mannen skjult bakom døren stod,
han så hvor det hele gikk til,
dokker trodde eg va' nere etter øl,
dokker trodde eg va' nere etter øl, etter øl,
etter trallala — la hopsasa,
dokker trodde eg va' nere etter øl.

Han tok studenten og konen med
og hev dem begge på dør,
og så gikk han ner etter øl,
og så gikk han ner etter øl, etter øl,
etter trallala — la hopsasa,
og så gikk han ner etter øl.

Fire systemer.

Wall Street gir følgende definisjoner på 4 kjente systemer:

Sosialisme betyr at hvis du har 2 kyr, skal du gi den ene til din nabo.

Kommunisme betyr at du skal gi dem begge til staten, som gir dig melk tilbake.

Fascisme betyr at du beholder begge kyrne, men at staten får melken og gir dig litt igjen.

New Deal betyr at du skal skyte den ene ku, melke den annen og derpå slå melken ut.

Haakon Rex.

Atter er den skjønnne dag oprunnen.

Mel.: Skal vi være glad.

Atter er den skjønnne kveld oprunnen,
at vi samles skal i festlig lag,
glad i hele natt til morgenstunden,
kiv og allslags vrøvl på døren jag.

∴ Grip kun bare gleden
ikke være beskjeden,
der er nok til alle som vil more sig ikveld. ∴:

Våre damer skaffer himmelsk glede,
beil til henne når det passer sig,
når med henne du i valsen treder
gå kun trøstig på, se slik som mig.

∴ Blomstene så skjønnne,
bladene så grønne,
plukk dem bare du, der kommer alltid fler igjen. ∴:

Farvesymfoni, musikkens toner,
gyllen spartel glatter allting ut,
syng hurra så det i salen doner,
alle gleder vi oss som en brud.

∴ Syng om alt som godt er,
bort med alt som rått er,
løs på alle bånd og gi dig gledene i vold. ∴:

Vær nu ikke for alvorlig,
om det ikke går som det var smurt,
solskinn kommer nok, så blir det vårlig,
der er nok av dem som tar det surt.

∴ Flaue tider glemmes,
gleden ikke hemmes,
løft ditt beger og din panne, syng et høit hurra. ∴:

Bestyrelsen skal også ha et nummer
før de til sitt nye arbeid går,
håper at de aldri tar en slummer,
men arbeider for vår felles kår.

∴ Alltid arbeidsglede,
så de selv kan kvede
hip hip hip hip hip hip hip for oss et langt hurra. ∴:

Våres økonom vi høit beklager,
han må løpe rundt til Per og Pål,
mette våre ønsker, våre maver,
la oss derfor drikke hanses skål.

∴ Samlaget du eier,
derfor godt du greier
til å skaffe dig og oss en glad og munter kveld. ∴:

La oss holde fast ved vår forening,
selv om der er frafall nokså stort,
det må være vores felles mening,
stifterne en takk, godt arbeid gjort.

∴ La oss disse hedre
de er for oss fedre.

Tøm et glass for nutid og for fremtiden, hurra. ∴:

L o f f e n.

KJØP NORSKE TAPETER!

Vi vil laar bringe en mængde nyt i moderne og vakre mønstre og farver til alle priser.

VALLØ TAPETFABRIK

VALLØ pr. TØNSBERG

Telegr.adr.: Tapetfabriken, Tønsberg

Telefon: 803 TØNSBERG

DEN NORSKE SANDPAPIRFABRIK

— VALLØ —

Fabrikerer Sandpapir i fortrinlig kvalitet

Støtt norsk industri — Bruk vort Sandpapir.

Telegramadresse:
SANDPAPIR, TØNSBERG

Telefon:
803 TØNSBERG

Vereenigde van der Burg's Japanlak Fabriken

ROTTERDAM

Verdenskjendte
lakker og fernisser

Representant og lager for Norge:

GEORG LUND

Trøndergt. 9 a - OSLO

Arabin til ethvert bruk:

(Tørklister)

Tapetsering
Linoleumspålegning
Bokbinding
Posefabrikker

Eskefabrikker
Papirfabrikker
Kartonasjefabrikker
Reiseeffektfabrikker

Skofabrikker
Rotasjonspresser
All slags etikettering
etc.

Til samme bruk fremstilles også flytende plantelim til laveste priser.

Representert ved
Falkenberg & Anderssen

BERGEN — Telefon 13362

Norsk Plantelim^{A/s}
OSLO

NIKOLAI M. NIELSEN & SØN A.S
FARVEHANDEL
STRANDGATEN

MALERMESTRE!

Kjøp hos os alle sorter Malerverer,
Sandpapir, Kvistelak, Pimpsten etc.

Baumann's Farveleksikon

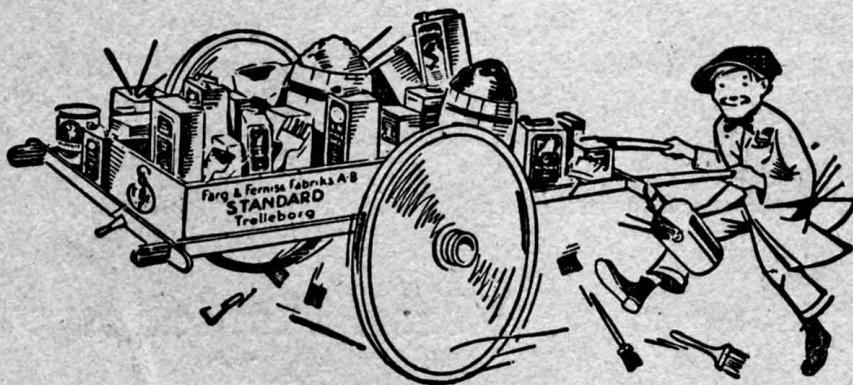
er det mest komplette farveverk som foreligger.

1359 farver i lommeformat,
foruten mer begrensede utgaver.

Priser og opplysninger hos

HALFDAN HANSEN, Lodin Leppsgt. 4, Bergen

Godt nytt år — med lakker från —

„Standard“
Trelleborg